

BIVŠA PERIFERIJA Bogata povijest jednog od najpoznatijih zagrebačkih kvartova

DUBRAVA, kod ZAGREBA

Današnje okretište tramvaja

Imali su i javno kupalište

Obavijesnica o uspjehu iz NDH

Radnički kvart izgradili su stanovnici

Pomoću radnih akcija sagrađena pionirska željeznica, šezdesetih i prva NAMA

Iako do kraja Drugoga svjetskog rata nije bilo masovnijeg doseljavanja na uže područje Dubrave, tijekom tridesetih i prve polovine četrdesetih godina 20. stoljeća dolaze većinom mlade radničke obitelji i to na prostore uz željezničku prugu. Nakon Drugog

svjetskog rata počinju se brže graditi kuće te nastupa industrijalizacija i gradnja tvrtki i trgovačkih lanaca. Mnoge obrazovne ustanove i prometna infrastruktura nastale su u radnim akcijama, a 1965. u Aveniji Dubrava počinje se graditi i prva Nama.

Vrtne zabave, kupališta, javne kuće, ali i rat dio su povijesti kvarta Dubrava

UHVAĆENA SJEĆANJA Muzej grada Zagreba izdao je i fotomonografiju "Zagrebačka Dubrava - od predgrađa do grada" u kojoj su sa svojim uspomnama i sjećanjima sudjelovali i starosjedioci te zagrebačke četvrti

Petra Balija/VLM
petra.balija@vecernji.net

PRVI STANOVNICI

Tog me dana baka obukla u najljepšu haljinicu i vodila na otvaranje pruge. Još se danas sjećam djevojaka u maslinastim uniformama i sandalama s drvenim potplatom. Ante Pavelić došao je na svečanost, a ja sam se osjećala uzbuđeno dok sam gledala tramvaj koji je došao do našega kvarta - kazala je Ksenija Cej, jedna od prvih stanovnica Dubrave, koja je sudjelovala u stvaranju fotomonografije "Zagrebačka Dubrava - od predgrađa do grada". Knjiga je nastavak na istoimenu izložbu Muzeja Grada Zagreba i dio je šireg projekta "zagrebački kvartovi", koji jednom godišnje muzejski obradi određeni kvart.

Branko Žigrović

Za Dubravu je emotivno vezan i još se druži s kolegama iz škole

Ksenija Cej

Rođena, odrasla i starost provodi na istom mjestu

Božica Šlabeč

Kad su njeni roditelji doselili, postojale su tek dvije kuće.

nam je bila jedina razonoda. Za rad dobivali smo točkice, pomoću kojih bismo mogli kupiti 50 i 100 metara konca - opisuje Branko Žigrović. Za 50 dobrovoljnih sati je, kaže dobio i priznanicu.

Popularno okretište

No bilo je u Dubravi i druge zabave - blizu današnjeg okretišta bile su tri javne kuće u koje su dolazili vojnici, bile su poznate i diljem Zagreba. - Znali smo točno tko i kad dolazi. Vlasnici su držali i obližnje gostionice, a radile su cure koje su bile tamošnje gostioničarke - prisjeća se Šlabeč te ističe da ni blato oko javnih kuća nije spriječilo dobru posjećenost.

Mnogo smo radili, sagradili smo školu, željeznicu... Bilo nam je veselo

Vikendice bogatih

Ksenija je bila i svjedokinja brojnih bombardiranja 1944. i 1945. koja su ciljala zračnu luku na Borongaju, obližnji željeznički kolodvor i prugu kroz Dubravu.

- Jedne noći začuli smo prvu bombu, pala je samo nekoliko desetaka metara od naše kuće, a onda je uslijedilo 20-minutno zasipanje - prepričava Cej. Ondašnja djeca djetinjstvo osim po ratu, pamte po slozi ljudi te prijateljstvima koja su se sklapala u nevolji. Božica Šlabeč prisjeća se kako se sa društvom znala igrati u tzv. Janekovićevom naselju, smještenom između Ulice Dubrava, Šuškovce, Oporočke i Grižanske, gdje su kuće kupovali imućniji Zagrepčani.

- Bilo nam je zanimljivo promatrati taj način života. Tu su se kupovale kuće za odmor, vikendice, a nama je pojam vikendice bio tek malena šupica. Naselje smo nazvali Jenkovićevo jer ga je sagradio inženjer tog imena, a prethodno je ta parcela pripadala Kaptołu - priča Šlabeč, čiji je otac prije rata otvorio prvu parnu pekaru u Zagrebu, a za rata je opskrbljivao studente u studentskom gradu te učenike u "Pionircu". Osim igranja na ulici, bilo je i vrtnih zabava, javnih kupališta, a i radne akcije su bile okupljalište i zabava mnogima.

- Mnogo smo radili, sagradili smo školu, pionirsku željeznicu... Bilo je veselo, to